

MENMATHI KOVAI TAMIL MANDRAM INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS
மேன்மதி கோவை தமிழ் மன்றம் சர்வதேச ஆக்கப்பூர்வமான ஆய்விதழ்

Volume :8 /Issue 8 / MAY 2026

E-ISSN 3049-3676 (Online)

மேன்மதி கோவை தமிழ் மன்றம்

சர்வதேச ஆக்கப்பூர்வமான ஆய்விதழ்

MENMATHI KOVAI TAMIL MANDRAM

INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS

திருக்கோவில் வழிபாட்டு நெறிமுறைகள்

முனைவர் சா.சதீஸ்குமார்,

உதவிப்பேராசிரியர்,தமிழ்த்துறை,

நேரு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி , கோயம்புத்தூர் -641105.

Temple Worship Procedures

Dr. S. Satheesh Kumar,

Assistant Professor, Department of Tamil,

Nehru Arts and Science College, Coimbatore,

Mail: satheeshkumar870@gmail.com, Ph :6382483424

Abstract

Temple worship is an integral part of Tamil culture. From ancient times to the present day, temples have played a significant role in the spiritual, social, and cultural development of human life. Temples function not only as places of worship but also as centers for education, art, and social unity. The primary objective of temple worship is to attain the divine and achieve inner peace and spiritual purity. Ritual practices such as *pooja*, *abhishekam*, *decoration*, *offering of food (naivedyam)*, and *deeparadhana* serve as expressions of devotion. These acts of worship promote inner purification and moral discipline in human life.

MAY - JUNE

Key Words: Temple Traditions, Divine Worship, Religious Beliefs, Ethical Living, Worship Practices

ஆய்வு சுருக்கம்

திருக்கோயில் வழிபாடு தமிழர் பண்பாட்டின் முக்கிய அங்கமாகும். பழங்காலம் முதல் இன்று வரை மனித வாழ்வின் ஆன்மீக, சமூக, கலாசார வளர்ச்சிக்கு திருக்கோயில்கள் பெரும் பங்காற்றி வருகின்றன. கோயில்கள் வழிபாட்டுக்கான இடங்களாக மட்டுமல்லாது, கல்வி, கலை, சமூக ஒற்றுமை ஆகியவற்றின் மையங்களாகவும் விளங்குகின்றன. திருக்கோயில் வழிபாட்டின் அடிப்படை நோக்கம் இறைவனை அடைந்து மன அமைதியும் ஆன்மிகத் தூய்மையும் பெறுவதாகும். பூஜை, அபிஷேகம், அலங்காரம், நைவேதியம், தீபாராதனை போன்ற வழிபாட்டு முறைகள் பக்தியின் வெளிப்பாடுகளாக அமைந்துள்ளன. இவ்வழிபாட்டு செயல்கள் மனிதனின் அகச்சத்தியையும் ஒழுக்க வளர்ச்சியையும் ஊக்குவிக்கின்றன.

திறவுச்சொற்கள் : திருக்கோயில் மரபுகள், இறை வழிபாடு, சமய நம்பிக்கைகள், அறநெறி வாழ்க்கை, வழிபாட்டு முறைகள்

வழிபாடு – வரையறை:

வழிபாடு என்பது ஒரு தெய்வத்தை நோக்கிய, மத பக்தியின் செயலாகும். ஒரு வழிபாட்டு முறையானது, ஒரு முறைசாரா அல்லது முறையான குழு அல்லது ஒரு நியமிக்கப்பட்ட தலைவரால் எனத் தனித்தனியாக செய்யப்படலாம்.

MAY - JUNE

‘வழிபடு’ என்பதிலிருந்து பிறந்தது வழிபாடு என்னும் சொல். வழிபடு என்பதற்கு வணங்குதல், வழியில் செல்லுதல், பின்பற்றுதல், நெறிப்படுத்துதல், பூசனை முறை என்று அகராதிகள் பொருள் தருகின்றன. தெய்வங்களை மகிழ்விப்பதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் செயல்பாடுகளும் பூசனை முறைகளுமே வழிபாடு என்றும், இறைவனுடன் இரண்டறக் கலப்பதே வழிபாடு என்றும், உள்ளத்தின் கதவுகளை இறைவனுக்காகத் திறந்து வைப்பதே வழிபாடு என்றும் வழிபாடு குறித்துப் பல்வேறு விளக்கங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

வகைப்பாடு:

இந்து சமயக் கோயில்கள் வகைப்பாடு

- 1.தேவிகம் - தேவர்களே மூலவிக்கிரகங்களை நிறுவிச் செய்தது.
- 2.ஆசுரம் - அசுரர்கள் ஏற்படுத்திய கோயில்கள் இது.
- 3.ஆர்ஷம் - ரிசிகள் கோயிலுக்கான மூலவரை நிறுவுவது.
- 4.மாநுஷம் - மன்னரும், மக்களும் நிறுவித் குடமுழுக்கு செய்யப்பட்டது.

(வேம்பத்தூர் கிருஷ்ணன் எழுதிய “ஆலய மணிகள்” (பக்கம்- 47) (1)

நான்கு வகையாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.

இந்துமதம் :

இந்து மதத்தில் வழிபாடு என்பது ஆன்மீக மற்றும் பொருள் முன்னேற்றத்திற்கு உதவுவதற்கு உயர்ந்த சக்திகளை வேண்டிக் கொள்கிறது.

MAY - JUNE

ஒரே நேரத்தில் அறிவியல் மற்றும் கலை ஆகிய இரண்டுமாய் இருக்கிறது. பக்தி உணர்வோ அல்லது பக்தி அன்போ பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்து மதத்தில் இச்சொல் ஒரு மையமாக உள்ளது. வழிபாடு சமூகக் குழுக்கள், புவியியல் மற்றும் மொழி ஆகியவற்றைப் பொறுத்து பல வடிவங்களை எடுக்கிறது. அன்பு செலுத்துவதில் இன்பம் காணுதல், எந்தவொரு பொருளின் மீது அல்லது பக்தியின் இலக்கின் மீது அன்பாக இருப்பது ஆகியவை இதில் உள்ளன. வழிபாடு என்பது எந்த ஓர் இடத்திற்கும் மட்டுமே உரித்தானது அல்ல. தனிப்பட்ட பிரதிபலிப்பு, கலை வடிவங்கள் மற்றும் குழு ஆகியவற்றை இது ஒருங்கிணைக்கிறது. மக்கள் சில குறிப்பிட்ட முடிவை நோக்கி அல்லது உடல், மனது மற்றும் ஆன்மாவை ஒருங்கிணைவழிபடுபவரை உயர்ந்தவராக உருவாக்க உதவுவதற்காக வழிபடுகின்றனர்

திருக்கோயில் வழிபாடு – சைவ இலக்கியக் கண்ணோட்டம்:

“ கோவிலுக்கு வழங்கும் பல்வேறு பெயர்கள், தெய்வத்தின் இருப்பிடம் மற்றும் வழிபாட்டு முறைகளை உணர்த்துகின்றன. ஆலயம், தளி, தேவாலயம், கோயில், அம்பலம் (சிவன்), திருமடம், பள்ளிபடை, தேவஸ்தானம், தேவபவனம், தேவகுலம் போன்றவை பொதுவான பெயர்கள் ஆகும். (2) ("காவ்யா",இந்து ஆலய வழிபாட்டு முறைகள் பக்கம்-21)

“ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்று ஓளவை பிராட்டி குறிப்பிடுவார். “மாலற நேயமும் மலிந்தவர் வேடமும், ஆலயம் தானும் அரன் எனத் தொழுமே” (3) என்று சித்தாந்த சைவ மெய்கண்ட நூல்களின் தலைமணி நூலான, மெய்கண்டாரின் சிவஞான போதம் (சிவ.மு.பாலசுப்பிரமணியன், , ப-37) குறிப்பிடும். மெய்யன்பு உடைய அடியார்களின் திருவேடத்தையும் சிவனின் திருக்கோயிலையும் பரம்பொருளின் வடிவாகவே கண்டு வணங்க வேண்டும் என்று சிவஞானபோதம் குறிப்பிடுகின்றது.

“நாடும் நகரமும் நற்றிருக் கோயிலும்,

தேடித் திரிந்து சிவபெருமான் என்று,

பாடுமின் பாடிப் பணிமின் பணிந்தபின்,

கூடிய நெஞ்சத்துக் கோயிலாக் கொள்வனே” (4)

(திருமூலர், திருமந்திரம் -பாடல் :1445)

என்று திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார். திருக்கோயில்களைத் தேடிச் சென்று, திருமுறைகளை ஓதி வழிபட்டால் நம் உள்ளம் ஒன்று படும். ஒன்று பட்ட உள்ளத்தைப் பெருமான் அவன் வாழும் கோயிலாக் கொள்வான் என்று திருமூலர் குறிப்பிடுவார் உள்ளத்து வழிபடுபவரை உயர்ந்தவராக உருவாக்க உதவுவதற்காக வழிபடுகின்றனர்.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான்,

“தேடிச் சென்று திருந்தடி ஏத்துமின்,

நாடிவந்தவர் நம்மையும் ஆட்கொள்வர்,
ஆடிப்பாடி அண்ணாமலை கைத்தொழி,
ஓடிப்போம் நமது உள்ள வினைகளே” (5)

(அப்பர் , தேவாரம் , பாடல் 05.)

என்று குறிப்பிடுவார். திருக்கோயில்களைத் தேடிச் சென்று வழிபட்டால் நம்மையும் ஒரு பொருட்டாக எண்ணிப் பெருமான் அருள் செய்வான். ஆடியும் பாடியும் அப்பெருமானை வழிபட்டால் நம் உள்ளத்தில் அறியாமை நீங்கிப் பெருமானின் அருள்ஒளி சிறக்கும் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

உண்மையான சமய நெறியைப் பின்பற்றி, இறைவனை அடைந்து காட்டிய நாயன்மார்களும் அருளாளர்களும் திருக்கோயில் வழிபாட்டைத் தவறாது மேற்கொண்டுள்ளனர். மூன்று அகவையே அடைந்த திருஞானசம்பந்தர் முதல் எண்பத்தொரு அகவையை எட்டிய திருநாவுக்கரசர் வரை நடந்தே திருக்கோயில்தொடும் சென்று வழிபட்டனர். சைவ அடியார்களின் வரலாற்றினைக் குறிப்பிடும் தெய்வச் சேக்கிழாரின் பெரியபுராணத்தில், திருஞானசம்பந்தரையும் திருநாவுக்கரசரையும் சுந்தரரையும் திருக்கோயிலுக்கு வரச் சொல்லியே பெருமான் வெளிப்பட்டு அருளியிருக்கின்றான். திருக்கோயில்களிலேயே பெரும்பாலான அருள் நிகழ்ச்சிகள் அருளாளர்களின் வரலாற்றில் நிகழ்ந்துள்ளன. திருமுறை ஆசிரியர்கள் திருக்கோயில்களிலேயே திருமுறைகளை அருளியிருக்கின்றனர்.

இதனால் திருக்கோயில் வழிபாட்டின் இன்றியமையாமை புலப்படுகின்றது.

உயிர் முற்றப் பெற்ற நாயன்மார்களும் (சீவன் முத்தர்கள்), திருமூலர், தாயுமானவர், கருவூர்த்தேவர் போன்ற சித்தர்களும் தவறாமல் திருக்கோயில்களுக்குச் சென்று வழிபட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியுள்ளனர். இன்று திருக்கோயில்களுக்குச் சென்று வழிபடுதல் அறுகி வருகின்றது. திருக்கோயில்களுக்குச் செல்லத் தேவையில்லை என்ற கருத்து பெருகி வருகின்றது. திருக்கோயில்களுக்குச் செல்பவர்கள் சமயநெறியில் பிந்தங்கியவர்கள் அல்லது முதிர்ச்சிப் பெறாதவர்கள் என்று எண்ணப்படுகிறது. சிலர் திருக்கோயில்களுக்குச் செல்லாமல் தத்தம் குருமார்களுக்குக் கோயில் அமைத்து அங்கு அவர்களின் குருமார்களை வழிபடுகின்றனர். இன்னும் சிலர் திருக்கோயில்களுக்குச் செல்லாமல் பலவாறான பயிற்சி மையங்களிலேயே தங்களின் வாழ்நாளாகக் கழித்து விடுகின்றனர். பசுவின் உடலில் உள்ள குருதிதான் பாலாக மாறினாலும் பசுவின் மடியில் கறந்தால்தான் அது பாலாகக் கிடைப்பதுபோல் பரம்பொருள் எங்கும் எதிலும் விரவி இருப்பினும் அப்பரம்பொருளின் திருவருள் வெளிப்பட்டு விளங்கும் அருள்மையமாகத் திருக்கோயிலை அறிவியல் ஆராய்ச்சியுடனும் அருள் விளக்கத்துடனும் நம் முன்னோர் அமைத்துள்ளனர். உயிரை ஒருமுகப்படுத்தும் நிலையமாக (ஆ+லயம்) விளங்க வேண்டியத் திருக்கோயில்கள், அந்நோக்கத்தில் இருந்து தவறி,

மன அமைதிக்கும் ஆறுதலுக்கும் இறை அன்பினைச் செலுத்துவதற்கும் வழிவிடாமல் ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கும் ஆரவாரத்திற்கும் பகட்டிற்கும் வணிகத்திற்கும் துணைபோகின்ற கூடாரமாக மாறிவிட்டச் சூழலும் இன்று பலர் திருக்கோயில்களுக்குச் செல்வதனைத் தவிர்த்து விட்டதற்குக் கரணியமாய் அமைந்து விடுகிறது.

எனினும் திருக்கோயில் வழிபாடு இன்றியமையாதது என்று சைவ மெய்கண்ட நூல்களும் திருமுறைகளும் சிவ ஆகமங்களும் அடியார்களின் வரலாறுகளும் குறிப்பிடுவதால் எக்கரணியத்தையும் முன்வைக்காமல் திருக்கோயில் வழிபாட்டினைச் செய்வதற்குக் கடப்பாடு உடையவர்கள் ஆகின்றோம். குடும்பத்தோடு திருக்கோயில்களுக்குச் செல்வோம், அடுத்த தலைமுறையினருக்கு வழிகாட்டுதலாய் அமைவோம்.

வழிபாட்டின் பல்வேறு வடிவங்கள்:

மனித வாழ்வில், வழிபாடு என்பது “ஆழமான வேருன்றிய ஒரு ஆன்மீகப் Practice ஆகும், இது தனிமனித மற்றும் சமூக நல்வாழ்விற்கு இன்றியமையாததாகக் கருதப்படுகிறது. உலகெங்கிலும் உள்ள பல்வேறு மதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் வழிபாடுகளை மேற்கொள்கின்றனர், இது அவர்களின் நம்பிக்கைகளையும் விழுமியங்களையும் வெளிப்படுத்தும் ஒரு முக்கிய வழியாகும் “(6) (Durkheim, 1912). வழிபாடு என்பது தனிமனித ஒழுக்கத்தை மேம்படுத்துவது மட்டுமல்லாமல், சமுதாய ஒழுக்கம் மற்றும் அறநெறிகளைப் பாதுகாப்பதிலும் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

கடவுள் வழிபாடு: இந்து, கிறித்தவ, இஸ்லாமிய மதங்களில் இறைவனைப் போற்றுதல், கோவில்கள், தேவாலயங்கள், மசூதிகளில் வழிபடுதல்.

சடங்குகள் மற்றும் பூசைகள்: பூக்கள் தூவுதல், விளக்கேற்றுதல், மந்திரங்கள் ஓதுதல், அபிஷேகம் செய்தல்.

தனிப்பட்ட வழிபாடு: வீட்டில் தனியாக மௌனமாக தியானம் செய்தல், மனமுருகி வேண்டுதல்.

சமூக வழிபாடு: பண்டிகைகள், திருவிழாக்கள், கூட்டுப் பிரார்த்தனைகள்.

குலதெய்வ வழிபாடு/சிறுதெய்வ வழிபாடு: முன்னோர்கள், நடுகல் தெய்வங்கள், கிராம தேவதைகளை வழிபடுதல்.

ஆன்மிகப் பாதை: இறைவனின் வழியில் நடப்பது, மனசாட்சிப்படி வாழ்வது, அறிவார்ந்த முயற்சி செய்வது.

சுருக்கமாக, வழிபாடு என்பது ஒரு தெய்வீகமான, ஆன்மிகமான தொடர்பை ஏற்படுத்தும் ஒரு வழிமுறை. அது செயல்கள் மூலமாகவும், எண்ணங்கள் மூலமாகவும் வெளிப்படும்.

கடவுள் வழிபாடு :

கடவுள் வழிபாடு என்பது கடவுளைப் போற்றி, அவரை வழிபட்டு, மன அமைதியையும், நன்மைகளையும், ஆன்மிக சக்தியையும் பெறுவதாகும்,

MAY - JUNE

இது குலதெய்வ வழிபாடு, விரதங்கள், பூஜை, கடமைகளைச் செய்தல், தியானம் போன்ற பல்வேறு வடிவங்களில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது, இது இந்திய கலாச்சாரத்தில் தொன்றுதொட்டு வரும் ஒரு முக்கிய ஆன்மிக மரபு.

சடங்குகள் மற்றும் பூசைகள்:

சடங்குகள் மற்றும் பூசைகள் என்பவை இந்து சமயத்தில் கடவுளர்கள், பெரியோர்கள், முன்னோர்களை வணங்கவும், வாழ்வின் முக்கிய நிகழ்வுகளை (திருமணம், பிறப்பு, இறப்பு) புனிதப்படுத்தவும் செய்யப்படும் சடங்கு முறைகளாகும், இதில் மந்திரங்கள், அபிஷேகம், ஆராதனை, நைவேத்தியம், மலர்கள், தூபம், தீபம், நமஸ்காரம், பிரதட்சிணம் போன்ற செயல்கள் அடங்கும், மேலும் இவை சமூகப் பிணைப்பை வலுப்படுத்தவும், ஆன்மிக திருப்தி அளிக்கவும் உதவுகின்றன.

தனிப்பட்ட வழிபாடு:

தனிப்பட்ட வழிபாடு என்பது, ஒருவர் தனியாக இறைவனுடன் நெருங்கிப் பழகுவதாகும்; இது பொது வழிபாட்டிலிருந்து வேறுபட்டு, அவரவர் விருப்பத்திற்கேற்ப தியானம், பிரார்த்தனை, இறைவனின் வார்த்தைகளைப் படித்தல், சுய சிந்தனை, மந்திரங்கள் உச்சரித்தல், கலை வடிவங்கள் மூலம் பக்தி செலுத்துதல் போன்றவற்றை

உள்ளடக்கியது, இது இறைவனை முழுமையாக உணர்ந்து, அவருடன் ஆத்மார்த்தமான உறவை ஏற்படுத்த உதவுகிறது

சமூக வழிபாடு:

சமூக வழிபாடு என்பது ஒரு சமூகக் குழுவின் ஒன்றாக இணைந்து, தங்கள் நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் பாரம்பரியங்களுக்கு ஏற்ப கடவுளர்களையோ அல்லது இயற்கையையோ வழிபடும் முறையாகும், இதில் சிறுதெய்வ வழிபாடு, குலதெய்வ வழிபாடு, ஆவி வழிபாடு, மற்றும் இயற்கை வழிபாடு போன்ற பல்வேறு வகைகள் உள்ளன, இவை சமூக ஒற்றுமையையும், ஆன்மீகப் பிணைப்பையும் வலுப்படுத்துகின்றன.

குலதெய்வ வழிபாடு/சிறுதெய்வ வழிபாடு:

குலதெய்வ வழிபாடு என்பது குடும்பத்தின் மூதாதையர் அல்லது முன்னோர்களை வழிபடும் முறையாகும், இது குடும்பத்தின் பாதுகாப்பு மற்றும் வளமைக்கு அவசியம், அதேசமயம் சிறுதெய்வ வழிபாடு என்பது நாட்டார் தெய்வங்கள், கிராம தெய்வங்கள் மற்றும் குலதெய்வங்கள் போன்ற உள்ளூர் தெய்வங்களை வழிபடும் பரந்த முறையாகும், இதில் குலதெய்வ வழிபாடும் ஒரு அங்கமாகும்; குலதெய்வத்தை மறந்தால், மற்ற தெய்வங்களின் அருளும் கிட்டாது என்பார்கள், எனவே இது மிக முக்கியமானது.

சிறுதெய்வ வழிபாடு என்பது கிராமப்புற மக்களால்

தொன்றுதொட்டுப் பின்பற்றப்படும் ஒரு பண்பாட்டு நடைமுறையாகும், இதில் இயற்கை சக்திகள் (மலைகள், மரங்கள், நீர்நிலைகள்) மற்றும் முன்னோர்கள், கன்னியர் போன்ற மனித உருவங்கள் தெய்வங்களாக வழிபடப்படுகின்றன; இவை ஆகம விதிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு, நாட்டுப்புறக் கதைகள், நம்பிக்கைகள், பாடல்கள் மற்றும் திருவிழாக்கள் மூலம் தனித்துவமான சடங்குகளைக் கொண்டுள்ளன. இந்த வழிபாடு, வாழ்க்கைக்கு வளம் சேர்க்கவும், தீயவை நீக்கவும், கிராம மக்களின் காவல் தெய்வங்களாக இருப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

ஆன்மிகப் பாதை:

ஆன்மிகப் பாதை என்பது, பொருள்முதல்வாத உலகைக் கடந்து, சுயத்தையும், பிரபஞ்சத்தையும், அல்லது கடவுளையும் உணர்வதற்கான ஒரு தனிப்பட்ட தேடலாகும்; இது ஞானம், அன்பு, பக்தி, சுயக்கட்டுப்பாடு போன்ற மதிப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது, மேலும் ஒவ்வொருவருக்கும் அதன் வழிமுறைகள் (தியானம், தர்மம், சேவை போன்றவை) மாறுபடும்.

முடிவுரை

திருக்கோயில் வழிபாடு மனித வாழ்வின் ஆன்மிக அடையாளமாகவும், சமூக ஒற்றுமையின் அடித்தளமாகவும் விளங்குகிறது. அது பக்தி, ஒழுக்கம், மன அமைதி ஆகியவற்றை வளர்க்கும் உயரிய வழிமுறையாகும்.

MAY - JUNE

எனவே திருக்கோயில் வழிபாட்டை தனிப்பட்ட நம்பிக்கையாக மட்டுமல்லாது, சமூகப் பொறுப்பாகவும் கருதி கடைப்பிடிக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

அடிக்குறிப்புகள் :

1. வேம்பத்தூர் கிருஷ்ணன் “ஆலய மணிகள், ப-47
2. "காவ்யா", இந்து ஆலய வழிபாட்டு முறைகள், ப- 21
3. பாலசுப்பிரமணியன்.சிவ.மு.,மெய்கண்டார்
சிவஞானபோதம், ப-37
4. திருமூலர், திருமந்திரம், பாடல் :1445
5. அப்பர் , தேவாரம் , பாடல் : 05.
6. Durkheim, Les formes élémentaires de la vie religieuse 1912

பார்வை நூல்கள்:

1. காவ்யா, இந்து ஆலய வழிபாட்டு முறைகள்,அநுராகம், 19, கண்ணதாசன் சாலை, தியாகராய நகர், சென்னை - 600 017.
2. திருமூலர் திருமந்திரம்: கயிலாயசித்தர் உரை திருவாடுதுறை ஆதின வழிபாடு
3. தேவாரப் பதிகம் (திருநாவுக்கரசர்), சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் , சென்னை -1941
4. பக்கிரிசாமி பாரதி, கே. ஏ. (2004). திருக்கோயில் நுண்கலைகள். குசேலர் பதிப்பகம்.

5. பாலசுப்பிரமணியன்.சிவ.முமெய்கண்டார் சிவஞானபோதம்,
நர்மதா பதிப்பகம்,
10, நானா தெரு, (தி.நகர் தலைமை அஞ்சலகத்தை ஒட்டிய
தெரு),பாண்டிபஜார், தி.நகர், சென்னை – 600 017
6. வேம்பத்தூர் கிருஷ்ணன் “ஆலய மணிகள், சுடர்மணி பதிப்பகம் 9,
பஜனைக் கோயில் தெரு, குளைமேடு, சென்னை-.600 094
7. Durkheim, É. (1912). Les formes élémentaires de la vie religieuse. Félix Alcan.